

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wniosek o opinię przedstawiony przez Komisję Europejską w trybie art. 218 ust. 11 TFUE

(Opinia C-1/13)

(2013/C 226/02)

*Język postępowania: wszystkie języki urzędowe***Strona przedstawiająca wniosek**

Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Castillo de la Torre, A.-M. Rouchaud-Joët, pełnomocnicy)

Pytania przedstawione Trybunałowi

- 1) Czy wyrażenie zgody na przystąpienie państwa trzeciego do Konwencji haskiej z dnia 25 października 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę objęte jest wyłączną kompetencją Unii?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 8 marca 2013 r. — A przeciwko B i in.

(Sprawa C-112/13)

(2013/C 226/03)

*Język postępowania: niemiecki***Sąd odsyłający**

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A

Strona pozwana: B i in.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy z unijnoprawnej zasady „ekwiwalencji” przy stosowaniu prawa Unii w systemie postępowania, w którym sądy zwykle orzekające co do istoty mają wprawdzie obowiązek badać także konstytucyjność ustaw, nie mają jednak ogólnie

uprawnienia do uchylania ustaw, które jest zastrzeżone dla sądu konstytucyjnego zorganizowanego w szczególności sposób, należy wnioskować, że zwykle sądy w przypadku, gdy ustawa narusza art. 47 karty praw podstawowych Unii Europejskiej (karty) zobowiązane są w trakcie postępowania także do zwrócenia się do sądu konstytucyjnego w celu ogólnego uchylenia tej ustawy, nie mogą zaś jedynie odstąpić od jej stosowania w konkretnej sprawie?

- 2) Czy art. 47 karty należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on przepisowi proceduralnemu, zgodnie z którym sąd nieposiadający jurysdykcji międzynarodowej ustanawia kuratora dla nieobecnej strony, której miejsce pobytu nie może zostać ustalone, a kurator ten następnie poprzez „wdanie się w spór” może w sposób wiążący ustanowić jurysdykcję międzynarodową?
- 3) Czy art. 24 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (rozporządzenie nr 44/2001) (1) należy interpretować w ten sposób, że „wdanie się pozwanego w spór” w rozumieniu tego przepisu zachodzi w sytuacji, gdy odpowiednia czynność procesowa została dokonana przez samego pozwanego albo przez upoważnionego przez niego pełnomocnika, albo czy dotyczy to także bez ograniczeń czynności kuratora nieobecnej strony ustanowionego zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego?

(1) Dz.U. 2001, L 12, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 21 maja 2013 r. — Elcogás, S.A. przeciwko Administración del Estado e Iberdrola, S.A.

(Sprawa C-275/13)

(2013/C 226/04)

*Język postępowania: hiszpański***Sąd odsyłający**

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Elcogás, S.A.

Strona pozwana: Administración del Estado e Iberdrola, S.A.

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładnia art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, jak również wykładnia orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w przedmiocie rzeczzonego postanowienia (w szczególności wyroki w sprawach C-379/98 oraz C-206/06) pozwala na uznanie za „pomoc przyznawaną przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych” kwot przyznawanych corocznie na rzecz spółki Elcogás będącej właścicielem szczególnej instalacji wytwarzającej energię elektryczną, zgodnie z treścią nadzwyczajnych planów przywrócenia rentowności zatwierdzonych przez radę ministrów, jeżeli pobór tych kwot wchodzi w zakres ogólnej pozycji „kosztów stałych systemu energii elektrycznej”, które są opłacane przez ogół użytkowników i przekazywane przedsiębiorstwom z sektora energii elektrycznej poprzez kolejne rozliczenia realizowane przez Comisión Nacional de Energía zgodnie z wcześniej ustanowionymi prawnie kryteriami i bez żadnego zakresu uznania?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca (Hiszpania) w dniu 22 maja 2013 r. — Barclays Bank S.A. przeciwko Sarze Sánchez Garcíi i Alejandro Chacónowi Barrerze

(Sprawa C-280/13)

(2013/C 226/05)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Barclays Bank S.A.

Strona pozwana: Sara Sánchez Garcíi i Alejandro Chacón Barrera

Pytania prejudycjalne

1) Czy dyrektywę Rady 93/13/EWG⁽¹⁾ z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich oraz zasady prawa wspólnotowego ochrony konsumentów i równowagi stron umowy należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one uregulowaniu hiszpańskiemu dotyczącemu hipoteki, które pomimo że przewiduje, iż wierzyciel hipoteczny może domagać się zwiększenia zakresu zabezpieczenia, wówczas gdy wartość wyceny nieruchomości obciążonej hipoteką ulegnie obniżeniu o 20 %, nie przewiduje, by w ramach postępowania egzekucyjnego z nieruchomości obciążonej hipoteką będący konsumentem dłużnik egzekwowany mógł domagać się, po wykonaniu kontrwyceny, ponownego ustalenia tejże wartości wyceny, przynajmniej dla wywołania skutków z

art. 671 LEC⁽²⁾, wówczas gdy uległa ona zwiększeniu w tym samym lub wyższym stosunku w okresie pomiędzy ustanowieniem hipoteki a prowadzoną z niej egzekucją?

- 2) Czy dyrektywę Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich i zasady prawa wspólnotowego ochrony konsumentów i równowagi stron umowy należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one hiszpańskiemu porządkowi procesowemu dotyczącemu prowadzenia postępowania egzekucyjnego w stosunku do wierzytelności zabezpieczonej hipoteką, który przewiduje, że wierzycielowi egzekwującemu może zostać przysądzona własność nieruchomości obciążonej hipoteką za 50 % jej wartości wyceny (obecnie 60 %), co prowadzi do nieuzasadnionego poszkodowania będącego konsumentem dłużnika egzekwowanego na odpowiednio 50 % (obecnie 40 %) tejże wartości wyceny?
- 3) Czy dyrektywę Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich oraz zasady prawa wspólnotowego ochrony konsumentów i równowagi stron umowy należy interpretować w ten sposób, że dochodzi do nadużycia prawa i bezpodstawnego wzbogacenia, wówczas gdy wierzyciel egzekwujący po przysądzeniu na jego rzecz własności nieruchomości obciążonej hipoteką za 50 % (obecnie 60 %) wartości wyceny wnosi o wszczęcie egzekucji obejmującej pozostałą do całkowitej spłaty długu kwotę, pomimo że wartość wyceny i/lub rzeczywista wartość przysądzonej nieruchomości przekracza całkowitą wysokość zadłużenia, mimo że działanie to jest dopuszczalne w krajowym prawie procesowym?
- 4) Czy dyrektywę Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich oraz zasady prawa wspólnotowego ochrony konsumentów i równowagi stron umowy należy interpretować w ten sposób, że przysądzenie własności nieruchomości obciążonej hipoteką o wartości wyceny lub rzeczywistej wartości przekraczającej całkowitą wysokość pożyczki hipotecznej prowadzi do zastosowania art. 570 LEC zamiast art. 579 i 671 LEC, a w konsekwencji należy uznać, że doszło do całkowitego zaspokojenia wierzyciela egzekwującego?

⁽¹⁾ Dz.U. L 95, s. 29.

⁽²⁾ Hiszpańskiego kodeksu postępowania cywilnego.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 13 marca 2013 r. w sprawach połączonych T-229/11 i T-276/11 Inglewood i in. przeciwko Parlamentowi, wniesione w dniu 22 maja 2013 r. przez Lorda Inglewooda i in.

(Sprawa C-281/13 P)

(2013/C 226/06)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Lord Inglewood i in. (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi, J.-N. Louis i D. Abreu Caldas)